

Lyhyt Matlab-opas

Tarkoitettu Turun yliopiston kursseille Insinöörimatematiikka 1–4

1 Asentaminen

Turun yliopiston kampuslisenssin suomin oikeuksin opiskelijat voivat asentaa Matlabin käytettäväksi omalle koneelleen osoitteesta <https://utushop.utu.fi/software/browse/?search=matlab>. Asennukseen tarvitaan Turun yliopiston käyttäjätunnus ja salasana.

Matlabin etäkäyttö saattaa vaatia VPN-yhteyden Turun yliopiston verkkoon ja tähän tarvittava ohjelma löytyy osoitteesta <https://utushop.utu.fi/software/software/anyconnect-vpn/>.

Raportointi Matlabin asennukseen tai toiminnallisuuteen liittyvistä ongelmista tulee osoittaa Turun yliopiston IT-palveluille, esimerkiksi osoitteeseen helpdesk@utu.fi.

2 Perusteet

2.1 Matriisit

Matlabin keskeinen tietorakenne on matriisi. Matematiikan terminologian mukaisesti $m \times n$ -matriisilla tarkoitetaan suorakulmaista kaaviota, johon $m \times n$ alkioita (yleensä lukuja) on asetettu m :ään riviin ja n :ään sarakkeeseen. Esimerkiksi

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & 1 \\ 1 & 2 & 3 & 4 & 2 \\ 1 & -1 & 1 & -1 & 2 \\ 1 & -1 & -1 & -1 & 2 \end{pmatrix}$$

on 4×5 -matriisi. $1 \times n$ -matriisia, jossa on vain yksi n -pituinen rivi, kutsutaan *rivivektoriksi* ja $n \times 1$ -matriisia, jossa on vain yksi sarake, kutsutaan *sarakevektoriksi*.

Matriisin ollessa keskeinen tietorakenne myös luvut Matlab käsittelee 1×1 -matriiseina. Matriisit syötetään hakasulkeissa ja rivit erotetaan toisistaan puolipisteillä. Syöte

$$A = [1, 1, 1, 1, 1; 1, 2, 3, 4, 2; 1, -1, 1, -1, 2; 1, -1, -1, -1, 2]$$

siis määrittelee edellämainitun 4×5 -matriisin A . Tärkeä syöttökomento on myös $x = [a:d:b]$, joka muodostaa rivivektorin eli $1 \times (k+1)$ -matriisin x , jonka alkiot ovat $a, a+d, a+2d, \dots, a+kd$, missä k on suurin luku, jolle $a + kd \leq b$. Esimerkiksi $x = [0:0.01:4]$ muodostaa 1×401 -matriisin (rivivektorin) $[0, 0.01, 0.02, \dots, 3.99, 4]$. Jos d puuttuu, on oletusarvona $d=1$. Kun komennon perään kirjoitetaan puolipiste ($x = [0:0.01:4];$) ei Matlab tulosta matriisia x syötteen antamisen jälkeen vaan otaksuu, että kyseessä on ohjelmaa varten annettu rivi. Matlab-ohjelmien rivit päättyvät aina puolipisteeseen.

Matriiseja voidaan yhdistää seuraavasti: Jos esimerkiksi $A = [1, 1; 0, 1]$ ja $B = [0, 1; 1, 1]$ (2×2 -matriiseja), on $C = [A \ B]$ 2×4 -matriisi jossa A ja B on asetetty vierekkäin ja $D = [A; B]$ 4×2 -matriisi jossa A ja B asetetaan päällekkäin. Merkintä $A(i, j)$ viittaa matriisin A alkioon rivillä i ja sarakkeella j . Sarakkeen j k ensimmäistä alkioita taas saadaan

syötteellä $A(1:k, j)$ ja esimerkiksi rivivektorin x viisi ensimmäistä alkia saadaan syötteellä $x(1:5)$. Mille hyvänsä matriisille A `size(A)` kertoo matriisin koon (tuloste on kaksi lukua 1×2 -matriisissa). Komento `sum(A)` laskee matriisin A alkioden summan.

Matriisien A ja B yhteenlasku lasketaan muodossa $A+B$, kertolasku $A*B$, ja matriisin A transpoosi saadaan syötteellä A' . Neliömatriisin determinantti saadaan komennolla `det(A)` ja kääntyvän matriisin käänteismatriisi komennolla `inv(A)`. Komento `rref(A)` muuntaa matriisin A redusoituun porrasmuotoon.

Komento `format rat` asettaa Matlabin laskemaan desimaaliesitysten sijaan murto-luvuilla. Pelkkä `format` kumoaa tämän. Matlabin varaama tila rationaalilukujen tallennukselle on kuitenkin hyvin rajallinen, ja yritys käyttää rationaalilukuja joissa olisi suuri nimittäjä johtaa melko nopeasti vääristymiin.

Esimerkiksi matriisit

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 3 & -3 & -2 \\ 0 & 2 & 1 & -2 \\ -4 & 1 & 2 & -3 \end{pmatrix} \quad \text{ja} \quad B = \begin{pmatrix} 2 & 0 & -1 & -1 \\ 1 & 0 & 3 & 3 \\ -1 & 5 & 0 & -2 \end{pmatrix}$$

Syötetään seuraavasti:

```
>> A=[1,3,-3,-2;0,2,1,-2;-4,1,2,-3]
```

```
>> B=[2,0,-1,-1;1,0,3,3;-1,5,0,-2]
```

Matriisien summa lasketaan seuraavasti:

```
>> A+B
```

```
ans =
     3     3    -4    -3
     1     2     4     1
    -5     6     2    -5
```

```
>>
```

Matriisin A redusoitu porrasmuoto saadaan seuraavasti:

```
>> rref(A)
```

```
ans =
     1         0         0    -5/4
     0         1         0    13/4
     0         0         1    13/4
```

```
>>
```

Matlab-ohjelmistossa matriisikertolasku ilmaistaan asteriskilla `*` ja potenssi ylänuolella `^`

Huom: Matlabiin ohjelmoidut funktiot, kuten `sin` kohdistuvat matriisin jokaiseen alkioon erikseen. Esimerkiksi `x=[0:0.1:2*pi]`; tuottaa 1×63 -matriisin `x=[0,0.1000,0.2000,`

..., 6.1000, 6.2000], ja samankokoinen on myös $y = \sin(x) = [0, 0.0998, 0.1987, \dots, -0.1822, -0.0831]$.

Sen sijaan matriiseille määritellyt operaatiot kertolasku $*$ ja potenssiin korotus $^{\wedge}$ (haluttaessa syöttää $^{\wedge}$ Windows-käyttöliittymässä pitää $^{\wedge}$ näppäillä kaksi kertaa!) Matlab pyrkii toteuttamaan matriisikertolaskuna. Tämä voidaan kieltää kirjoittamalla $.*$ ja $.^{\wedge}$ (huom piste). Esimerkiksi matriisin A toinen potenssi lasketaan seuraavasti: A^2 , mutta matriisin A alkioiden toinen potenssi taas seuraavasti: $A.^2$

Esimerkki: Lasketaan yhteen luvut $(99/100)^{10}$, $(99/100)^{11}$, $\dots$ $(99/100)^{100}$. Tämä voidaan tehdä seuraavasti: $n = [10:100]$, $A = (99/100).^n$ ja $\text{sum}(A)$.

2.2 Kuvaajan piirtäminen

Jos x ja y ovat samanpituisia rivivektoreita, piirtää $\text{plot}(x, y)$ piirtää kuvaajan, jossa pisteet $(x(i), y(i))$ kaikilla i :n mahdollisilla arvoilla ovat liitettyjä janalla toisiinsa. Paraabelin $y = x^2$ kuvaaja välillä $[-1, 3]$ saadaan esimerkiksi seuraavasti: $x = [-1:0.01:3]$, $y = x.^2$, $\text{plot}(x, y)$.

Matlabin plot -komento on luontevin parametriesityksen yhteydessä: Jos on piirrettävä käyrän $\{(x(t), y(t)) \mid t \in I\}$ kuvaaja, muodostetaan I riittävän tihein välein parametrin arvoja esittävään vaakavektoriin t , minkä jälkeen lasketaan $x(t)$ ja $y(t)$. Lopuksi $\text{plot}(x, y)$ tuottaa kuvaajan. Esimerkiksi $t = [0:0.01:2\pi]$, $x = \cos(t)$, $y = \sin(t)$ ja $\text{plot}(x, y)$ piirtää yksikköympyrän.

Huom: plot -komennossa on myös mahdollista, että vektorit x ja y ovat sarakevektoreita, tai että toinen on rivi- ja toinen sarakevektori. Lisäksi on mahdollista, että x on vektori, mutta y on matriisi. Esimerkiksi $x = [-3:0.01:3]$, $y = [2*x; x.^2]$, $\text{plot}(x, y)$ piirtää kaksi kuvaajaa.

2.3 Polynomit

Ilman symbolisen laskennan pakettia **Matlab**-ohjelmistossa polynomit esitetään jonona kertoimia muuttujan suurimmasta potenssista alaspäin. Esimerkiksi polynomit $p(x) = x^3 + 2x - 1$ ja $q(x) = x^2 - 1$ syötetään muodossa $p = [1, 0, -2, 1]$ ja $q = [1, 0, -1]$. Polynomim arvo lasketaan komennolla $\text{polyval}(p, x)$, missä p on polynomi ja x on piste, missä polynomien arvo lasketaan (voi myös olla rivivektori). Polynomien p ja q kertolasku lasketaan komennolla $\text{conv}(p, q)$.

```
>> p=[1,0,2,-1]
```

```
>> q=[1,0,-1]
```

Polynomien arvo jossakin pisteessä lasketaan komennolla polyval . Esimerkiksi $q(2) = 2^2 - 1 = 3$ lasketaan seuraavasti:

```
>> polyval(q,2)
```

```
ans =
```

Polynomien tulo lasketaan komennolla `conv`:

```
>> conv(p,q)
```

```
ans =
```

```
1    0    1   -1   -2    1
```

```
>>
```

Vastaus tulkitaan polynomiksi $x^5 + x^3 - x^2 - 2x + 1$. Nollakohtien etsiminen puolestaan tapahtuu seuraavasti:

```
>> roots(p)
```

```
ans =
```

```
-0.2267 + 1.4677i  
-0.2267 - 1.4677i  
0.4534 + 0.0000i
```

```
>>
```

Matlabissa on symbolisen matematiikan työkalut myös tekijöihinjakoa varten. Tälläin tulee luoda `syms`-komennolla tarvittavat muuttujasymbolit. Esimerkiksi

```
>> syms x
```

```
>> factor(x^6-1)
```

```
ans =
```

```
[x-1, x+1, x^2+x+1, x^2-x+1]
```

```
>>
```

Pelkkä polynomien jakolasku taas saadaan aikaan komennolla `deconv`. Jos esimerkiksi on jaettava polynomi $p(x) = x^3 + 2x - 1$ polynomilla $q(x) = x^2 - 1$ toimitaan seuraavasti:

```
>> [a,r]=deconv(p,q)
```

```
a =
```

```
1    0
```

```
r =
```

```
0    0    3   -1
```

```
>>
```

Vastaus tulkitaan siten että osamäärä on x ja jakojäännös $3x - 1$.

Matlabissa on myös työkalu osamurtojen löytämiseksi:

```
>> [r,p,k]=residue(p,q)
```

```
r =
```

```
2  
1
```

```
p =
```

```
-1  
1
```

```
k=
```

```
1      0
```

```
>>
```

tulkitaan siten, että

$$\frac{p(x)}{q(x)} = \frac{2}{x+1} + \frac{1}{x-1} + x.$$

Sarakevektori **r** ilmaisee siis osoittajat 2 ja 1, kun puolestaan sarakevektori **p** ilmaisee nimittäjien nollakohdat -1 ja 1 . Nimittäjät ovat siis $x - (-1) = x + 1$ ja $x - 1$. k on osamääräpolynomin $1 \cdot x + 0$ esitys.

3 Omien funktioiden määrittely

Funktiot kirjoitetaan Matlabissa ns. M-tiedostoiksi (file $\rightarrow$ new $\rightarrow$ M-file). Esimerkki:

```
function y = esim(x)  
% ESIM on paloittain määritelty funktio,  
% lineaarinen, kun x>0 ja neliöllinen muutoin.  
if (x>0)  
    y=x+1  
else y=x^2  
end;
```

4 Kompleksiluvut

Kompleksiluvut annetaan **Matlabille** seuraavan esimerkin mukaisesti:

```
>> (5+3i)/(1+2i)
```

```
ans =
```

```
11/5      -      7/5i
```

(jos on määritetty **format rat** aiemmin) Vastaus siis tulkitaan siten, että $\frac{5+3i}{1+2i} = \frac{11}{5} - \frac{7}{5}i$.

Kompleksikonjugaatin tuottaa **conj(z)** ja itseisarvon **abs(z)**. Vaihekulma puolestaan saadaan komennolla **angle(z)**. Reaali- ja imaginaariosat saadaan eroteltua komennoin **real(z)** ja **imag(z)**.

Selitä vastaus seuraavaan syötteeseen:

```
>> imag(log(-1))
```

```
ans =
```

```
3.1416
```

```
>>
```

5 Differentiaali- ja integraalilaskenta

Matlabiin on ohjelmoitu työkaluja myös raja-arvojen määrittämiseen. Tällöin tulee huolehtia siitä, että tarvittavat symbolit määritellään *syms*-komennolla

```
>> syms x
```

```
>> limit(sin(x)/x,x,0)
```

```
ans =
```

```
1
```

`limit`-komennossa ensimmäinen paikka on varattu funktiolle, toinen muuttujalle joka lähestyy kolmannessa paikassa ilmaistua arvoa. Raja-arvot äärettömyydessä ja toispuoleiset raja-arvot lasketaan seuraavien esimerkkien mukaan.

$$\lim_{x \rightarrow \infty} \frac{x^{100}}{e^x} :$$

```
>> limit(x^100/exp(x),x,inf)
```

```
ans =
```

```
0
```

```
>>
```

$$\lim_{x \rightarrow 2^-} \frac{1}{x-2} :$$

```
>> limit(1/(x-2),x,2,'left')
```

```
ans =
```

```
-inf
```

```
>>
```

Differentiaalilaskennan tehtäviä voi suorittaa **Matlab**-ohjelmistossa symbolisen matematiikan työkalujen avulla. Tällöin tulee **syms**-komennolla luoda tarvittavat muuttujasymbolit.

Esimerkki:

```
>> syms x y
>> f=sin(x*y^2)
```

```
f =
```

```
sin(x*y^2)
```

```
>> diff(f,x)
```

```
ans =
```

```
cos(x*y^2)*y^2
```

```
>>
```

Antiderivaatan etsimistä varten puolestaan on toiminto `int`:

```
>> int(f,x)
```

```
ans =
```

```
-1/y^2*cos(x*y^2)
```

Matlabin `x = fzero(fun,x0)` etsii funktion `fun` nollakohtaa annetun luvun `x0` lähistöltä.

Esimerkki:

```
>> x=fzero(@sin,1)
```

```
x =
```

```
1.5485e-024
```

```
>>
```

Omat funktiot kirjoitetaan Matlabissa ns. M-tiedostoiksi (file → new → M-file).

Esimerkki 2:

```
function y = esim2(x)
% esim2 on funktio cos x-x
y=cos(x)-x
end;
```

Tämän jälkeen funktion `esim2` nollakohdat voidaan määrittää `fzero`-toiminnolla

```
>> fzero(@esim2,0)
```

```
...
```

```
ans =
```

0.7391

>>

Polynomin nollakohtia määrittää myös **roots**-toiminto. Esimerkiksi polynomin $x^5 - 3x + 1$ nollakohdille saadaan likiarvot seuraavasti:

```
>> roots([1,0,0,0,-3,1])
```

ans =

```
-1.3888  
-0.0803 + 1.3284i  
-0.0803 - 1.3284i  
1.2146  
0.3347
```

>>

MacLaurinin polynomien määrittämiseksi voidaan **Matlab**-ohjelmistossa toimia seuraavasti:

```
>> syms x  
>> taylor(sin(x),7,x)
```

ans =

```
x-1/6*x^3+1/120*x^5
```

>>

Yllä annetussa komennossa 7 määrää ensimmäisen pois jätetyn termin asteen ja x muuttujan. **taylor(f,n,x,a)** tuottaa funktion f pisteeseen a liittyvän taylorin polynomin.

Matlabissa on määrätyn integraalin laskemiseksi symbolisen matematiikan työkalu:

```
>> syms x  
>> f=x^5
```

f =

```
x^5
```

```
>> int(f,x,1,3)
```

ans =

```
364/3
```

>>

Määrätyn integraalin likiarvon laskemista (numeerista integrointia) varten **Matlab**issa on **quad** ja **quadl**-toiminnot:

```
>> quad(@sin,1,4)
```

```
ans =
```

```
1.1939
```

```
>>
```

Matlabin symbolisen matematiikan työkalun avulla voidaan myös määrittää joidenkin epäoleellisten integraalien arvoja:

```
>> syms x
```

```
>> f=exp(-x^2)
```

```
f =
```

```
exp(-x^2)
```

```
>> int(f,x,-inf,inf)
```

```
ans =
```

```
pi^(1/2)
```

Matlab tuntee myös Γ -funktion:

```
>> gamma(1/2)
```

```
ans =
```

```
1.7725
```

```
>>
```

Kompleksikonjugaatin tuottaa `conj(z)` ja itseisarvon `abs(z)`. Vaihekulma puolestaan saadaan komennolla `angle(z)`. Reaali- ja imaginaariosat saadaan eroteltua komennoin `real(z)` ja `imag(z)`.

Selitä vastaus seuraavaan syötteeseen:

```
>> imag(log(-1))
```

```
ans =
```

```
3.1416
```

```
>>
```

Syötetään seuraava matriisi **Matlab**-ohjelmistoon:

```
>> A=[2,-1,3,4;3,2,1,6;-5,1,-2,3]
```

Komento `format rat` asettaa Matlabin laskemaan desimaaliesitysten sijaan murtolu-
vuilla ja `rref(A)` muuntaa matriisin A redusoituun porrasmuotoon:

```
>> rref(A)
```

```
ans =
```

1	0	0	-5/4
0	1	0	13/4
0	0	1	13/4

```
>>
```

Matlab-ohjelmistossa polynomit esitetään jonona kertoimia muuttujan suurimmasta potenssista alaspäin. Esimerkiksi polynomit $p(x) = x^3 + 2x - 1$ ja $q(x) = x^2 - 1$ syötetään muodossa

```
>> p=[1,0,2,-1]
```

```
>> q=[1,0,-1]
```

Polynomin arvo jossakin pisteessä lasketaan komennolla `polyval`. Esimerkiksi $q(2) = 2^2 - 1 = 3$ lasketaan seuraavasti:

```
>> polyval(q,2)
```

```
ans =
```

```
3
```

```
>>
```

Polynomien tulo lasketaan komennolla `conv`:

```
>> conv(p,q)
```

```
ans =
```

```
1    0    1   -1   -2    1
```

```
>>
```

Vastaus tulkitaan polynomiksi $x^5 + x^3 - x^2 - 2x + 1$. Nollakohtien etsiminen puolestaan tapahtuu seuraavasti:

```
>> roots(p)
```

```
ans =
```

```
-0.2267 + 1.4677i  
-0.2267 - 1.4677i  
0.4534
```

```
>>
```

6 Fourier-muunnokset

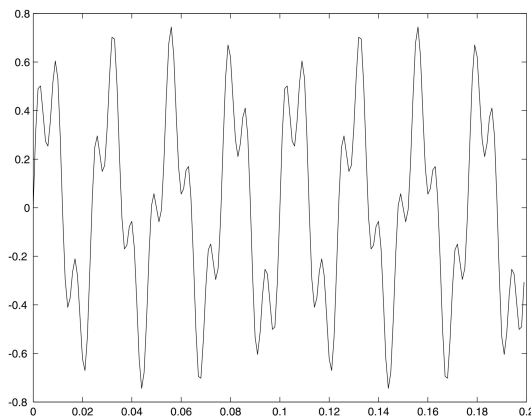
Matlabiin ohjelmoitu **fft** laskee annetuista datapisteistä kurssilla esitetyn määritelmän mukaisen diskreetin Fourier-muunnoksen *ilman* kerrointa $\frac{1}{\sqrt{N}}$ ja käänteinen operaatio **ifft** laskee vastaavan määritelmän mukaisen käänteisen Fourier-muunnoksen, jossa kertoimen $\frac{1}{\sqrt{N}}$ sijasta on kerroin $\frac{1}{N}$. Täten tällä kurssilla esitetty diskreetti fourier-muunnos saadaan lisäämällä kerroin $\frac{1}{\sqrt{N}}$.

Tarkastellaan esimerkiksi kahdesta taajuudesta, 40 ja 130 koostuvaa signaalia $s(t) = \frac{1}{2} \sin(2\pi \cdot 40t) + \frac{1}{4} \sin(2\pi \cdot 130t)$ välillä $t \in [0, 1]$:

```
>> t=0:0.001:1;
>> s=(1/2)*sin(2*pi*40*t)+(1/4)*sin(2*pi*130*t);
```

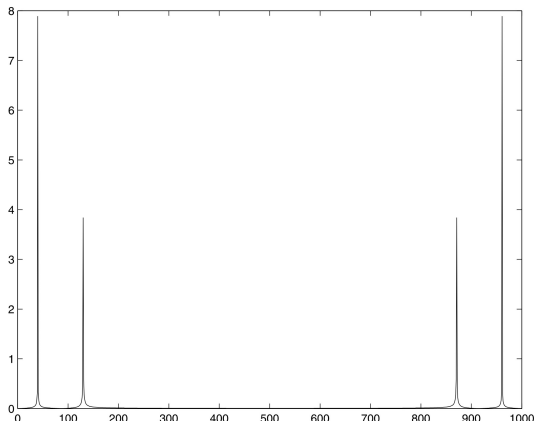
Signaalin alkuosa saadaan piirrettyä seuraavasti:

```
>> plot(t(1:200),s(1:200))
```


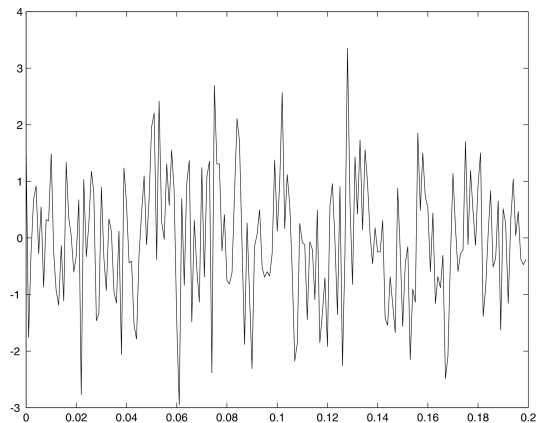
Lasketaan signaalille (1001 datapistettä) diskreetti Fourier-muunnos ja sen itseisarvo (amplitudispektri):

```
>> S=(1001)^(-1/2)*fft(s);
>> AbsS=abs(S);
>> plot(1000*t,AbsS)
```


Fourier-muunnokset tarjoavat keinon erottaa signaali kohinasta. Lisätään edellisen esimerkin signaaliin satunnaiskohinaa ja tarkastellaan näin muokatun funktion Fourier-muunnosta:

```
>> s1=s+randn(size(t));
>> plot(t(1:200),s1(1:200));
```


Tämän amplitudispektri puolestaan saadaan piirrettyä seuraavasti:

```
>> S1=(1001)^(-1/2)*fft(s1);
>> AbsS1=abs(S1);
>> plot(1000*t,AbsS1)
```

7 Laplace-muunnokset

Matlabin symbolisen laskennan työkaluihin on ohjelmoitu Laplace-muunnoksia ja käänteismuunnoksia:

```
>> syms t
>> laplace(t^4)
```

ans =

24/s^5

```
>>
```

```
>> syms s a
>> ilaplace(1/(s-a)^2)
```

ans =

t*exp(a*t)

```
>>
```

```
>> ilaplace(1/((s-1)*(s+2)^2))
```

ans =

1/9*exp(t)+1/9*(-3*t-1)*exp(-2*t)

8 Numeerinen ratkaiseminen

Tarkastellaan differentiaaliyhtäläparia

$$\begin{cases} \frac{dx}{dt} &= -2x^2 \\ \frac{dy}{dt} &= -\frac{1}{2}xy \end{cases} \quad (1)$$

alkuehdoilla $x(0) = 2$, $y(0) = 1$.

Matlabiin ohjelmoitu `ode23` on muunnelma Runge-Kutta -menetelmästä. Tätä käyttäen DY-parin likimääräisratkaisu välillä $t \in [0, 10]$ voidaan löytää seuraavasti: `[t,xy]=ode23(@esimpari,[0 10],[2 1])` laskee vektorin `[t,xy]`, jossa `t` on lista ajanhetkistä välillä $[0, 10]$ ja `xy` lista funktioparin (x, y) likiarvoista. `esimpari` on pystyvektori, joka alkioina ovat DY-parin (1) oikean puolen funktiot. Vektori `[2 1]` määrittelee alkuarvot $x(0) = 2$ ja $y(0) = 1$.

Seuraavat rivit voidaan kirjoittaa Matlabiin *M*-tiedostoksi:

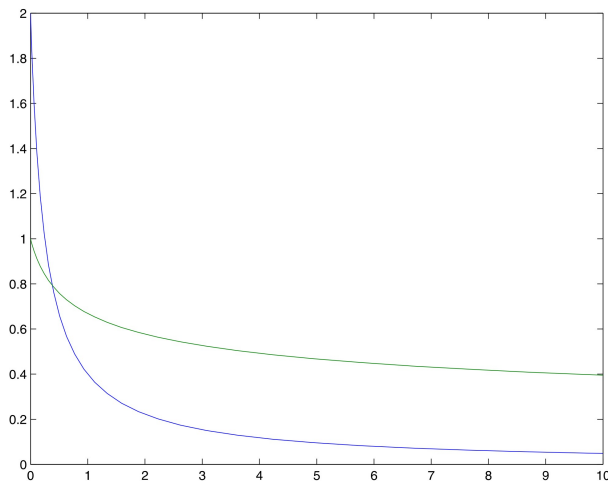
```
function esimerkki
[t,xy]=ode23(@esimpari,[0 10],[2 1])
plot(t,xy)
return

%Yllä olevat rivit käyttävät ode23-ohjelmaa DY-parin
%likimääräiseen ratkaisemiseen ja kuvaajan piirtämiseen

function arvo=esimpari(t,xy)
x=xy(1);
y=xy(2);
arvo(1,1)=-2*x*x;
arvo(2,1)=-0.5*x*y;
return

%Yllä oleva määrittelee funktion esimpari. Funktion arvo
%on 2-pituinen pystyvektori, joka Matlabissa voidaan
%esittää 2*1-matriisina: arvo(1,1) on 1. alkio ja
%arvo(2,1) pystyvektorin 2. alkio.
```

Kuviossa funktion x kuvaaja alkaa arvosta 2 ja y :n arvosta 1. Tarkempi analyysi osoittaa, että molempien funktioiden kuvaajat lähestyvät nollaa t :n kasvaessa.

Esimerkki

Ratkaistaan RCL-piiriin liittyvä differentiaaliyhtälö

$$I'' + 2 \cdot 10^3 \cdot I' + 10^6 I = 325 \cdot 10^4 \pi \cos(100\pi t)$$

numeerisesti välillä $[0, 0, 1]$. Muutetaan ensin differentiaaliyhtälä DY-ryhmäksi, jossa esiintyy vain ensimmäisen kertaluvun derivaattoja. Tätä varten otetaan käyttöön uusi funktio $J = I'$, jolloin saadaan DY-pari

$$\begin{cases} I' = J \\ J' = -2 \cdot 10^3 J - 10^6 I + 325 \cdot 10^4 \pi \cos(100\pi t) \end{cases}.$$

Tämän numeeriseen ratkaisemiseen voidaan käyttää seuraavanlaista Matlab-koodia (Kokeile itse):

```
function esim2
[t,tulos]=ode23(@RCL,[0 0.1],[0 0]);
plot(t,tulos(:,1))
return
```

```
%Yllä olevat rivit käyttävät ode23-ohjelmaa DY-parin likimääräiseen
%ratkaisemiseen ja kuvaajan piirtämiseen. tulos(:,1) poimii
%matriisin tulos 1. sarakkeen.
```

```
function arvo=RCL(t,IJ)
I=IJ(1);
J=IJ(2);
arvo(1,1)=J;
arvo(2,1)=-2*10^3*J-10^6*I+325*10^4*pi*cos(100*pi*t);
return
```

```
%Yllä oleva määrittelee funktion RCL. Funktion arvo on 2-pituinen
%pystyvektori, joka Matlabissa voidaan esittää 2*1-matriisina:
%arvo(1,2) on 1. alkio ja arvo(2,1) pystyvektorin 2. alkio.
```